A CONTRASTIVE STUDY OF THE NOUN DECLENSION IN AVESTAN AND ANCIENT ARMENIAN LANGUAGES

MOHAMMAD MALEK MOHAMMADI MEHDI JAFARZADE malek_m@yahoo.com

ABSTRACT

After leaving the original land, due to different reasons including constant changes of language and new geographical circumstances, Indo-European languages experienced extensive improvement and changes. These changes are so broad that sometimes members of the same language family look very different. Unlike linguists, it is impossible for ordinary people to guess the origin of different branches of a language family.

Avestan and Ancient Armenian (Grabar) languages, which are two branches of the Indo-European languages, possess two special noun

declension systems, deriving from the original language.1

In Indo-European languages, nouns were declined according to their different grammatical cases as well as according to their number (singular, dual and plural) and gender (masculine, neutral and feminine) by means of some inflectional endings. It seems noun in Indo-European languages counted eight grammatical cases: Nominative, Dative, Instrumental, Accusative, Ablative, Genitive, Locative and Vocative. Some branches lost some or all of these cases after departing from the origin.

INTRODUCTION

Languages of the world are categorized according to their structural similarities and historical changes. These members of the same category are so interrelated that they are called "families". It is estimated that the Indo-European original language was spoken in a large area of Europe and southeastern Asia before the first millennium B.C. It spread into other lands from the second half of 1500 B.C. but no record of it is available so far. Through the works left and by means of contrastive analysis, the original Indo-European language can be, to a large extent, rebuilt or identified.²

Indo-European language families consist of 10 branches, which, because of geographical circumstances of the new lands, departed from each other so diversely that it is sometimes not simply possible to distinguish their relation.³

Inflectional endings in Avesta

		"normal"	endings	stems in a: (m.n.)					
	Sg.	Du.	Pl.	Sg.	Du.	Pl.			
N	-S	-â	-ô (-as), â	-ô (yasn-ô)	-a (vîr-a)	-a (-yasna)			
A	-em	-â	-ô (-as, -ns), -â	-em (ahurem)	-a (vîa)	-ã (haomã)			
Ī	-â	-byâ	bîsh	-a (ahura)	-aêibya (vîraêibya)	-âish (yasn-âish)			
D	-ê	-byâ	-byô (-byas)	-âi (ahurâi)	-aêibya (vîraêibya)	-aêibyô (-yasnaêibyô)			
Abl	-at	-byâ	aêibyô	-ât (yasn-ât)	-aêibya (vîraêibya)	-aêibyô (-yasnaêibyô)			
G	-ô (-as)	-å	-ãm	-ahe (ahurahe)	-ayå (vîr-ayå)	-anam (yasn-an am)			
L	-i	-ô, -yô	-su, -hu, -shva	-e (yesn-e)	-ayô (zastayô)	-aêshu (vîraêshu), -aêshva			
V		-â	-ô (-as), â	-a (ahura)	-a (vîr-a)	-a (-yasna), -ånghô			

The formation of the words, in many cases, has changed. New words have been derived or created; some words have changed their meanings. For instance, the third person singular of present tense of the verb 'to be' in some Indio-European languages.

Persian English French German Latin Slovak Lithuanian Greek Sanskrit Ast is est(é) ist est jesti esti ést(e) ásti

However, the structures of the language patterns remain so firm that contrastive analysis can help the linguist to figure out the original version. "The relation existing among these languages is too accurate to be comprehensible by ordinary people."

ANALYTIC AND COMPOSITIONAL FEATURES

One of the most important features of some Indo-European languages is being "Analytic". According to this feature, lexicons are used together with prepositions in order to represent their parts of speech, the way the present system of modern Persian and English is used.

Being compositional is another feature of other Indo-European languages. Lexicons, in these languages, are declined, the same way as the verbs are inflected in English language today. The main part of these words is the 'root' which carries its specific meaning. Some endings are added to the words in order to represent their grammatical functions, number (singular, dual and plural) and gender (masculine, feminine and neuter).

NOUN DECLENSION IN ANCIENT IRANIAN AND GRABAR

Ancient Iranian and *Grabar* are both considered compositional languages.⁵ Accordingly, 'declension' is one of their most important features. Nouns were declined in eight cases in Ancient Iranian languages and "the most important development that occurred in the middle era (around IV Century BC-VII Century AD) was the disappearance of noun declension system".⁶

In *Grabar*, nouns had been declined into seven cases to show different grammatical forms. Noun declension system has been kept unchanged in both middle and modern Armenian eras. Unlike Ancient Iranian languages, no vocative case has been realized in *Grabar*. In other words, there was no special ending to show vocative case.

The eight cases of noun in Ancient Iranian languages and seven cases in Grabar are as follows

Case	Example	Armenian
1. Nominative	John came	Ուղղական հոլով ⁹
2. Accusative	I told John	Հայցական հոլով
3. Genitive	I borrowed John's book	Սեռական հոլով

4. Dative	I went to John	Տրական հոլով
5. Ablative	I borrowed a book from John	Բացառական հոլով
6. Instrumental	I went to the library with John	Գործիական հոլով
7. Locative	He lives in the city	Ներգոյական հոլով
8 Vocative	John study your lessons 10	

In Grabar, a concept of locative case was formed by adding the vowel "h"(i) to the beginning of nominative or dative cases.

Notice the following sentence from Avesta, 11 the first paragraph of chapter "vandidad".

"P∂r∂sat zaraθuštra ahur∂m mazdam: ahura mazda ..."
"Zaraθuštra asked Ahura mazda! Oh. Ahura Mazda!..."

The word "zaraθuštra" (which refers to the Iranian prophet) derived from the word "zaraθuštra" is characterized as (1) first person singular, (2) nominative and (3) masculine. The word "ahura" derived from the word "ahura" (the great God, Ahuramazda) means "to Ahura" and is characterized as (1) accusative, (2) third person singular and (3) masculine. The word "ahora" derived from "ahura" is (1) vocative (2) second person singular and (3) masculine. In *Avesta*, nouns are categorized by their last vowels or consonants and each category is conjugated by the use of a special inflectional ending.

NOUN CATEGORIES IN AVESTA

Different categories' declension in Avesta

A. Vowel Stems	Stems in a a. Derivative stems in – ā b. Radical stem in – ā
	a. Derivative stem in original i 3. Stems in i and i b. Derivative stem in original i c. Radical stems in original i
	a. Derivatives stems in original u 4. Stems in u and \bar{u} b. Derivatives stems in original \bar{u} c. Radical stems in original \bar{u}
	5. a. Stems in āi- b. Stems in -āu
B. Consonant	 (A) Stems without suffix. (B) Derivative stems in -ant, -mant, -vant (C) Derivative stems in -an, -man, -van (D) Derivative stems in -in (F) Derivative stems in -n and -m a. Derivatives stems in original -tar, -ar
Consonant	11. (F) Stems in b. Radical stems in original -r

Stems	original r c. Neuters (deriva	tive) in original -ar
		1ah
	a. Derivatives stems in -h	(original -s) - 2yah
	12. (G) Stems in original s	3vah
	b. Radical stems in -h (ori	ginal) –š 1. –ãh
		2. those
		resembling them
	c. Derivative stems in -i š,	-uš

In Avesta, for instance, the words 'yasna' meaning worship ends in vowel "a", "daēnā" meaning religion ends in vowel "ā" and "gairi" meaning mountain ends in vowel "i". They are declined as the following tables.

Singular

Case	daēnā	yasna	gairi	
Nominative	daēn-a	yasn-ō	gair-iš	
Accusative	daen-am	yasn-∂m	gair-im	
Instrumental	daēn-āya	yasn-a	gair-i	
Dative	daēn-ayāi	yasn-āi	gar-∂e	
Ablative	daēn-āyāt	yasn-āt	gar-ö it	
Genitive	daēn-ayā	yasn-ahe	gar-ō iš	
Locative	daēn-ayā	yasn-e	gar-a	
Vocalic	daēn-e	yasn-a	gair-e	

Dual

Case	daēnā	yasna	gairi
Nominative	daēn	yasn-a	gair-i
Accusative	daēn-	yasn-a	gair-i
Instrumental	daēn-ābya	yasn-aēibya	gair-ibya
Dative	daēn-ābya	yasn-aēibya	gair-ibya
Ablative	daēn-ābya	yasn-aēibya	gair-ibya
Genitive	daēn-ayā	yasn-ayā	
Locative		yasn-ayō	
Vocalic	daēn-e	yasn-a	gair-e

Plural

Case	daēnā	yasna	gairi
Nominative	daēn-ā	yasn-a yasn-āŋhō	gar-ayō
Accusative	daên-ā	yasn-a	gair-iš

Instrumental	daēn-ābis	yasn-aiš	****
Dative	daēn-ābyō	yasn-aĕibyö	gair-ibyő
Ablative	daēn-ābyō	yasn-aēibyö	gair-ibyō
Genitive	daēn-anam daēn-āhu	yasn-anam yasn-aēšu	gair-inam
Locative	daën-āhva	yasn-aĕšva	****
Vocalic	daēn-ā	yasn-a	

NOUN DECLENSION IN GRABAR

In *Grabar*, nouns were also declined in separate groups. Special inflectional endings are added to nouns according to their ending vowels and consonants. But inflectional endings were not the only signs to represent all grammatical cases. For the two cases, ablative and locative, the vowel, "h"(i), 12 was added to the beginning of the words in addition to a special inflectional ending that comes to their end. Nouns were declined according to their different grammatical cases as well as number (singular and plural) but no gender was seen.

Although in *Grabar* nouns were declined in seven different categories, there were only five simple inflectional endings: "w"(ā), "t"(e), "h"(i), "n"(o), "nt"(u), and two compound inflectional endings: "n-w"(o-ā) and "h-w"(i-ā). Therefore the declension of the nouns occurred in two ways: simple and compound forms.¹³

INTERNAL AND ENDING FORMS OF DECLENSION IN GRABAR

We can also divide the declension of the nouns into two types:

A. Ending case. The ending was added to the end of the word to be declined. For example: The following words were declined as:

Ձայն-ի, jāyn-i (sound)

Uũả-nı, gănj-u (treasure)

Unum-nj, ārmāt-oy (root)

B. Internal case: The morphem was added to the last consonant of the word. For Example:

9-шqшрй-qшqшршй, gāgāt'n-gagat'ān (peak), like few lines above

Uuuη-uuunhη, ästq-asteq (star)

Հարսն-հարսին, hārsn-hārsin (bride)

The following show all kinds of noun declension in Grabar, which are together with inflectional endings.

		er	nding				Intern	al			en	ding	311	ىل	داخ
	i		0		u		ā		e	i	i- ā)- ā	i	- ā
sg.	pl.	sg.	pl.	sg.	pl.	sg.	pl.	sg.	pl.	sg.	pl.	sg.	pl.	sg.	pl.
-	-k	-	-k	3	-k		-unk -k(-ănk)	*	-erk -eqk		-k	1	-k	120	-ink -unk
	-8	*	-s		-s		-uns -s(-āns)		-ers -eqs	3	-S		-8	,	-ins -uns
-i	-ic	- oy	-oc	-u	-uc	-ãn	-ănc	-er -eq	-erc -eqc	-е	-āc	voy	-eāc	-in	-ânc
-е	-ic	- oy	-oc	-е	-uc	-e	-ānc	-e	-erc eqc	-е	-āc	voy	-eāc	-е	-ānc
iv	-ivk	ov.	ovk	-u	-uk	-āmb	-āmbk	-erb -eqb	-erbk -eqbk	-āv	-āvk (-ok)	-eāv	-eavk (-eoq)	-āmb	-ämbk

NOUN INFLECTIONAL ENDINGS IN GRABAR

The following table illustrates all kinds of noun declension in Grabar.

Ex	cample: inflectional ending "a"		
Case Nominative Accusative	Plural Ålänk (z) Åläns		
Dative and Genitive Ablative Instrumental	Ålänäc yÅlänäc Ålänävk (ok)		
Example: internal	inflectional "a"		
Case Nominative Accusative Dative and Genitive Ablative Instrumental	Plural äqequnk (z) äqequns äqeqäne yäqeqäne äqeqämbk		
Example: "o"inflectional (Nominative ārmāt (root) Accu Genitive ārmātoy Ablative yār	Plural ārmātk (z) ārmāts ārmātoc ārmātoc ārmātovk		
Example: "I"inflectional Nominative cārāgāyt" (flame Dative and Genitive cārāgā Instrumental	Plural cārāgāyt'k (z)cārāgāyt's cārāgāyt'ic cārāgāyt'ic cārāgāytivk		
Example: "i-a"inflectional Nominative āšx	Plural äšxärhäk		

Accusative (z) āšxārh (z) āšxārhs Dative and Genitive āšxārhi āšxārhāc Ablative y āšxārhe yāšxārhāc Instrumental āšxārhāv āšxārhāvk (ok)

Example: "i-a" inflectional (internal)

Case Singular Plural Nominative ānjn (person) ānjink Accusative (z) ānjn (z) ānjins Dative and Genitive ānjin ānjānc Ablative yānjneyānjānc Instrumental ānjāmb ānjāmbk.

There are also some exceptions, irregulars, which do not follow the rules.

DIFFERENCES BETWEEN ANCIENT IRANIAN LANGUAGES AND GRABAR

- In Iranian noun declension system three numbers (singular, plural and dual) are realized while in *Grabar*, only two of them (singular and plural) are observed.
- 2 Gender was considered in Iranian languages while no gender is observed in Grabar.

- 3 Although eight grammatical cases are represented for nouns in Ancient Iranian Languages, Grabar lacks one of them (vocative).
- 4 No similarity is realized in the inflectional endings. Though the Iranian feminine and dual related to genitive inflectional endings are almost equal to the same case in *Grabar*. Example: genitive case in *Grabar*

Trdat-āy genitive case in Avestan language

Singular: mārtiyahyā (related to human being), dāēn-ayā (related to religion), yāsn āhe (related to yasna).

Dual: dāēn-āyā, yāsn-āye

ENDNOTES

برویز خانلر*ي, تاریخ زبان قارسی*, تهران, نشر نو, ۱۳۹۰, جلد ۱, ص. ۱۲۲. ² برویز خانلری, ص. ۱۲۱. ³

مهري باقري, مقدمات زبان شناسي, تبريز, دانشكاه تبريز, ١٣٦٧, ص. ١٥٨.

9. Ջահուկեան, Հայոց Լեզուի Ջարդացումը Եւ Կառուցուածքը, Երեւան, 1969. Նաեւ՝ L. U. Ցովսէփեան, Գրարարի Բառակացմութիւնը, Երեւան, 1987. Նաեւ՝ Ռ. U. Ղազարեան, Գրարարի Բառարան, Հար. I եւ II, Երեւան, 2000. Նաեւ՝ Լ. Շ. Ցովհաննիսհան, «Ցովհան Ոսկերերանի Թարդմանությունների Լեզուական Առանձնայատկութիւնները», Հանդէս Ամսօրեայ, 2002, էջ 1-44։

6 A. U. Ղազարհան, Հ. Աւհաիսհան, Գրարարի Ձեռնարկ, Երևւան, 1992։

7 Մ. Մալէջ-Մոհամմադի, Ռ. Ս. Ղազարհան, «Ենթակայ Եւ Ստորոդհալի Արտայայտութիւնները Եզնիկ Կողբացու «Եղծ Աղանդոց» Երկում», Բանրեր Երեւանի Համայսարանի, 2004, Հար.1, էջ 191-194։

8 Ա. Ա. Արրահամեան, Գրարարի Ձեռնարկ, Երեւան, 1964։

9 Հ. Աւհաիսեան, «Գրարարի Որոչչի Շարադասունեան Եւ Համաձայնունեան Հարցի Շուրք», Բանրեր Երեւանի Համայսարանի, 2003, 2(110), 2003, էջ 63-72:

¹⁰ A. V. W. Jackson, An Avesta Grammar, Stuttgart, 1892, p. 81.

11 H. Reichelt, Avesta Reader, Strassburg, 1911.

12 Գ. Մանուկնան, Գրարարի Նախդիրները Եւ Նրանց Գործածութերւնը Հայ Պատմագրական Երկերում (V-XI Դարեր), Երևւան, 2002։

13 A. U. Ղազարեան, Հ. Աւետիսեան, Գրարարի Ձեռնարկ, Երեւան, 1992։

14 L. G. Brifsmbuhubub, Հայերգերի Իրանական Фирингелефесьверу, Երևան, 1990.

¹ Հ. Անառնան, Հայոց Լեզուի Պատմութքիւն, Երևւան, 1940, Թիւ 1, Թիւ 2. Նանւ՝ Ս-Ղազարնան, Հայոց Լեզուի Համառօտ Պատմութքիւն, Երևւան, 1981. Նանւ՝ Գ. Ջա-Հուկնան, Հայոց Լեզուի Պատմութքիւն (Նախագրային Ժամանակաչոքան), Թիւ 1, Երևւան, 1987. Նանւ՝ Ա. Մէյէ, Հայագիտական Ուսումնասիրութքիւններ, Երևւան, 1978։

ԳՈՑԱԿԱՆԻ ՀՈԼՈՎԱԿԵՐՏՈՒՄԸ ԳՐԱԲԱՐԻ ԵՒ *ԱՒԵՍՏԱ*ՑԻ ՄԷՋ (Ամփոփում)

UNZUUUUS UNZUUUUS P UBZS P ZUBUP ZUS P Malek m@yahoo.com

Հնդեւրոպական լեզուներուն մէջ գոյական անունը կը Թեթի/կը հոլովուի ըստ իր չարահիւսական պաշտօնին, Թիւին՝ եզակի, երկակի կամ յոգնակի, եւ ըստ սեռին՝ արական, իդական կամ չէզոջ։

եր թուի թէ գնդեւրոպական լեզուներու գոյական անունը ունէր քերականական ութ Հոյովներ։ Այսօր գնդեւրոպական լեզուները տարբեր չափերով պահպանած են

սկզբնական այդ ութ Հոլովները։

Հոլովակերտման այս դործընթացին մէջ, հնդեւրոպական կարդ մը լեզուներ կցական են՝ դոլական-անունին սկիզբին կամ վերջաւորութեան կ՝ աւելցուին լօդեր, կապեր։ Հնդեւրոպական այլ լեզուներ, ինչպէս դրաբարն ու հին պարսկերէնը Թեքական են, որով հոլովակերտումը տեղի կ՝ունենայ բառի ներքին Թեքումով։ Ասիկա այդ լեգուներուն կարեւորադոյն յատկանիչերէն է։

Ընդհանուր այս մեկնակէտէն ելլելով հեղինակները կր բաղդատեն դրաբարի եւ հին պարսկերէնի՝ Աւնստայի լեզուի գոյականի չարահիւսական պաչաշններուն եւ հոլովակերտման երեւոյթներուն միջեւ։ Անոնք կր մատնանչեն որ գոյականի թիւն ու սեռը, ինչպէս նաեւ վերջաւորութիւնը պատճառ կը դառնան տարրեր հոլովակերտումնե-

unrı

Հուսկ, անոնք կ՝ նգրակացննն որ հին պարսկնրէնի մէք նրևք համակարդեր կ՝ ագդէին Թեքումին վրայ- գոյական անուան Թիւը՝ նզակի, նրկակի կամ յոգնակի, սնուհ ըմբունումը՝ արական, իզական, կամ չէզոք, եւ հոլովակնրաման ու Թ տարբերակ։ Ի տարբերուԹիւն հին պարսկնրէնի, գրաբարը չունէր Թիւի նրկակիուԹիւնը, չունէր նա-եւ սնուհ ըմբունումը, իսկ հոլովակնրաման համակարգին մէջ չունէր կոչականը։ Միւս կողմէն, հեղինակները կը նչեն որ հին պարսկնրէնի եւ գրաբարի հոլովակնրաումը առնչուած էր գոյական անուան, ու կ՝ աւնլցննն սակայն, որ գրաբարի պարագային Թեքումի կողջին գոյականին սկիզբը աւնլցող յօդեր եւս հոլովակնրաման դեր կը խաղային։

Հեղինակները, սակայն, չեն տեսներ այս երկու լեզուներու գոյականի վերջաւորուժեանց Թեջումներուն միջեւ նմանուժիւններ, հակառակ անոր որ պարսկերէն իդական եւ երկակի համակարդերը կապուտծ են սեռականի Թեջական վերջաւորու-Թեան եւ դրեժէ հաւասար ու նոյնն են՝ դրարարին համեմատ։